

2. Andet anbringende om, at Sina Bank ikke er tilknyttet interesser i forbindelse med »Daftar« og hverken bidrager økonomisk til finansieringen af statens såkaldte strategiske interesser eller dets nukleare program. Det væsentlige kriterium for opførelse i de anfægtede retsakter er således ikke opfyldt for Sina Banks vedkommende, og/eller Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn i forhold til at fastslå, om disse kriterier var opfyldt. Rådet anvendte heller ikke det korrekte kriterium.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Sag anlagt den 12. juni 2014 — The Goldman Sachs Group mod Kommissionen

(Sag T-419/14)

(2014/C 282/54)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: The Goldman Sachs Group, Inc (New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne W. Deselaers, J. Koponen og A. Mangiaracina)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1-3 og 4 i Kommissionens afgørelse C(2014) 2139 endelig af 2. april 2014 i sag AT.39610 — Højspændingsledninger annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Den bøde, som sagsøgeren er blevet pålagt ved afgørelsens artikel 2, nedsættes.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat seks anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at den omtvistede afgørelse tilsidesætter artikel 101 TEUF og artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾, idet det i afgørelsen fastslås, at GS Group er solidarisk ansvarlig for den overtrædelse, Prysmian angiveligt har begået.
2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at den omtvistede afgørelse tilsidesætter artikel 2 i Rådets forordning nr. 1/2003 og artikel 296 TEUF, idet der ikke deri føres et retligt fyldestgørende bevis for, at GS Group faktisk udøvede bestemmende indflydelse på Prysmian i det relevante tidsrum.
3. Tredje anbringende, hvorved det gøres gældende, at den omtvistede afgørelse tilsidesætter artikel 101 TEUF og artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1/2003, idet princippet om personligt ansvar og uskyldsformodningen tilsidesættes deri.
4. Fjerde anbringende, hvorved det gøres gældende, at den omtvistede afgørelse tilsidesætter artikel 101 TEUF og artikel 23, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1/2003, idet principperne om retssikkerhed og om individuelle straffe tilsidesættes deri, for så vidt som Kommissionen ikke fordelte bøden.
5. Femte anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til forsvar (tilsidesættelse af en væsentlig formforskrift), idet Kommissionen undlod at give rettidig aktindsigt i væsentlige dokumenter.

6. Sjette anbringende, hvorved det gøres gældende, at Retten bør indrømme GS Group fordelene af enhver nedsættelse af den bøde, der er blevet pålagt ved den omtvistede afgørelse, og som måtte indrømmes Prysmian.

⁽¹⁾ EFT 2003 L 1, s. 1

Sag anlagt den 12. juni 2014 — Volkswagen mod KHIM (CHOICE)

(Sag T-431/14)

(2014/C 282/55)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved advokat U. Sander)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. april 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 2019/2013-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »CHOICE« for varer og tjenesteydelser i klasse 12, 28, 35 og 37 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 769 163

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen om registrering

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 16. juni 2014 — Arbuzov mod Rådet

(Sag T-434/14)

(2014/C 282/56)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Sergej Arbuzov (Kiev, Ukraine) (ved advokaterne M. Machytková og P. Radošovský)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 66, s. 26) og Rådets gennemførelsesafgørelse 2014/216/FUSP af 14. april 2014 om gennemførelse af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine (EUT L 111, s. 91) annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.